

॥११॥ पितृ तुल्या विप्रान्येष्टो भ्राता पितुः समदतिस्मृतेर्ज्यैश्चात्रातरस्तेषां वधेन ॥१२॥ १३॥ १४॥ त्रिखंडीकपर्दी शिवविग्रहः कल्याणशरीरः ॥१५॥ १६॥ १७॥ चाक्रूर्यधर्मशाल्विस्तिष्ठत्यथा करणात् कुपितस्य प्रभः प्रार्थितः सन्निति शेषः ॥१८॥ १९॥ २०॥ उच्चारिते अन्यथेति शेषः ॥२१॥ पापं विना भविष्यति न नयज्ञं बहति तं पापं अवाक्षरपाठनमपराधं ॥२२॥ २३॥ २४॥

जामदग्न्यश्च कौंतेयमिदं धर्मभृतां वरः ॥ ऋषिमध्ये स्थितः प्राह ज्वलन्निव दिवाकरः ॥११॥ पितृविप्रवधेनाह माती वैपोडवाग्रज ॥ शचिर्ह त्वामहो देवंगतो स्मिन्नारणं नृप ॥१२॥ नामभिश्चास्तुर्वदेवं तत्स्फोटो भवद्भवः ॥ परशोचततो देवो दिव्यान्त्यस्त्राणि चैव मे ॥१३॥ पापं च तेन भविता अजेयश्च भविष्यसि ॥ न ते द्यौर्ह तदा भवं ॥ आग्रहणो हं भवानीति मया चाराधितो भवः ॥१४॥ आह मां भगवानेव शिखंडी शिवविग्रहः ॥ तदवाप्तं च मे सर्वं प्रसादात्तस्य धीमतः ॥१५॥ विश्वामित्रस्तदोवाच क्षत्रिशापाच्छुक्रस्य कौंतेयविभो धर्मो न ज्ञानदा ॥ तन्मे धर्मं यज्ञश्चाग्नमायुश्चैवा ददस्व भः ॥१६॥ तत्प्रसादान्मया प्राप्तं आग्रहणं दुर्लभं महत् ॥ असितो देवत्वं चैव प्राह पांडु सुतेनृप ॥१७॥ चान्द्रवहस्पति समदृतिः ॥१९॥ वरिष्ठो नाम भगवांश्चाक्षुषस्य मनोः सुतः ॥ ज्ञातक्रतो रचिंत्यस्य स त्रेवर्षं सहस्रिके ॥२०॥ वर्तमानेऽब्रवीद्वाक्यं सान्निह्यं च हाक्रोधः प्राह शंभो पुनर्वचः ॥ प्रजयारहितो दुःखो नित्यभीतो वने चरः ॥२३॥ दशवर्षं सहस्राणि दशाष्टौ च ज्ञाता निच ॥ नष्टपानीयपवने मृगैरेत्येव वर्जिते २४॥ अयं जीयद्रुमे देशे रुरुसिंहनिषेविते ॥ भविता त्वं मृगः क्रूरो महादुःखसमन्वितः ॥२५॥ साम्यं ममास्तु ते सोख्यं युवयोर्वर्धतां क्रतुः ॥२७॥ अनुग्रहानेव मे षकरोति भगवान्विभः ॥ परं धाता विधाता च सखदुःखे च सर्वदा ॥२८॥ अचिंत्य एष भगवान्कर्मणा मनसा गिरा ॥ न मे तात युधिष्ठिष्ठ विद्यायां पंडितः समः ॥२९॥ वासुदेवस्तदोवाच पुनर्मतिमतां वरः ॥ सुवर्णाक्षो महादेवस्तपसा तोषितो मया ॥३०॥ ततोऽथ भगवानाह प्रीतो मां वैयुधिष्ठिर ॥ अर्थी स्थितरः कृष्णमस्रसा दाद्रु विष्यसि ॥३१॥

॥२५॥ निधने अंतं सद्य एवेत्यर्थः ॥२६॥ साम्यं अवेयम्यं युवयोः गृहसमदशातक्रतोः ॥२७॥ परं उच्छृण्वं यथास्यात्तथा ॥२८॥ न मे मया समः पंडितोऽस्ति विद्याया हेतुना ॥२९॥ ३०॥ अर्थोत्तयमेत्यपुनं कामस्य मूलं वार्थः सर्वस्माद्विद्यस्तनोपि प्रियोऽतस्मात्तुल्यः सर्वेषां भविष्यसीत्यर्थः ॥३१॥